

PRESTIZOWA SZKOŁA MAGII VERDUN
WWW.VERDUN.BOO.PL

Wprowadzenie do transmutacji

Dla początkujących

AUTOR: *Maciej Zamron*

PODRĘCZNIK SZKOLNY DLA KLASY PIERWSZEJ
ZAKRES PODSTAWOWY

WYDAWNICTWO: *Magiczna Edukacja*

WYDANIE POPRAWIONE Z ROKU: *2007*

KOREKTA: *2011*

SPIS TREŚCI:

OD AUTORA

ROZDZIAŁ I: PODSTAWY TRANSMUTACJI

- 1.1. DEFINICJA TRANSMUTACJI I TRANSFIGURACJI
- 1.2. SKŁADNIKI TRANSMUTACJI
- 1.3. PIERWSZE I DRUGIE PRAWO CRISTOFFA
- 1.4. PARADOKS GAMPA I TEORIA WALTERA WHITNEY
- 1.5. PRAWO JEDNOLITOŚCI TRANSMUTACJI
- 1.6. KILKA SŁÓW NA TEMAT RÓZDZEK
- 1.7. RODZAJE TRANSMUTACJI
- 1.8. PODZIAŁ FILOGENETYCZNY TRANSMUTACJI
- 1.9. PODZIAŁ TRANSMUTACJI ZE WZGLEDU NA SZYBKOSC PRZEMIANY
- 1.10. RÓWNANIA PRZEMIAN
- 1.11. OPÓR TRANSMUTACYJNY TRANSMUTANTA

ROZDZIAŁ II: HISTORIA TRANSMUTACJI

- 2.1. ROZWÓJ NAUKI NA PRZEŁOMIE WIEKÓW
- 2.2. WIELCY ODKRYWCY W TRANSMUTACJI

ROZDZIAŁ III: TRANSMUTACJA MAŁYCH PRZEDMIOTÓW

- 3.1. METODA KROKOWA
- 3.2. TRANSMUTACJA IGŁY W ZAPAŁKE
- 3.3. TRANSMUTACJA WYKAŁACZKI W IGŁĘ
- 3.4. TRANSMUTACJA DZIESIECIU GUZIKÓW W DZIESIEC MUSZELEK
- 3.5. TRANSMUTACJA PARY REKAWICZEK W PARE SKARPET

ROZDZIAŁ IV: TRANSMUTACJA ŚREDNICH PRZEDMIOTÓW

- 4.1. TRANSMUTACJA GARSKI PIASKU W GARSKI SOLI
- 4.2. TRANSMUTACJA CZAJNIKA W KSIEGĘ
- 4.3. TRANSMUTACJA ZÓŁWIA W CZAJNIK
- 4.4. TRANSMUTACJA FILIZANKI W KOCIOŁEK CYNOWY
ROZMIAR PIERWSZY

ROZDZIAŁ V: TRANSMUTACJA DUŻYCH PRZEDMIOTÓW

- 5.1. TRANSMUTACJA KRZESŁA W TELEWIZOR
- 5.2. TRANSMUTACJA SZAFY W GRZEJNIK

TABLICE

OD AUTORA

„Transmutacja jest najbardziej złożonym i niebezpiecznym rodzajem magii, jakiego będziecie uczyć się w Hogwarcie.” (Harry Potter i Kamień Filozoficzny, s. 143, wyd. Media Rodzina) oznajmiła profesor McGonagall podczas pierwszej lekcji transmutacji. I miała rację...

Przekazuję w Wasze ręce podręcznik, skonstruowany w najlepszy sposób, aby zgłębić wiedzę w tej niebezpiecznej i szalenie trudnej dziedzinie, jaką jest transmutacja. Każda nauka opiera się na solidnych fundamentach i bardzo ważne jest, żeby dobrze poznać podstawy. Dom również buduje się od fundamentów. Jeśli fundamenty są niestabilne i wykonane ze słabego materiału, dom również pozostaje niestabilny i niebezpieczny. Podobnie jest z nauką. Opanowując podstawy budujemy solidne fundamenty naszej wiedzy. Więc nie zrażajcie się, drodzy Studenci, że na pierwszej lekcji nie będziecie przemieniać żółwi błotnych w bambosze.

Podręcznik zatwierdzony przez Ministerstwo Magii, zawiera treści zgodne z planem nauczania dla klas pierwszych poziomu podstawowego. Rządnych wiedzy uczniów odsyłam do podręcznika w zakresie rozszerzonym.

Mam nadzieję, że nauka transmutacji upłynie Wam w dobrej i miłej atmosferze. Życzę powodzenia!

Maciej Jamson

ROZDZIAŁ I: PODSTAWY TRANSMUTACJI

1.1. DEFINICJA TRANSMUTACJI I TRANSFIGURACJI

Według starożytnych podań, już w czasach wielkich bogów, Juliusza Cezara i niezapomnianych herosów, czarodzieje posługiwali się przemianą jednej struktury w inną. Wszyscy chcieli osiąść znajomość tej nauki, ponieważ było to czymś wyjątkowym i szalenie trudnym. Każdy chciał udowodnić swoją wielkość. W starożytnych szkołach magii naukę przemiany jednego obiektu w inny początkowo nazywano transformacją – połączenie dwóch łacińskich słów *trans* – poprzez i *formae* – forma. Ostatecznie jednak, wybitny mag tamtych czasów i odkrywca wielu zaklęć transmutowacyjnych Antigijs, nieznaną zbyt dobrze wtedy dziedzinę magii nazwał transmucją (z łacińskiego *trans* – poprzez, *mutatio* – zmiana). Współczesna nauka opiera się na fundamentach wiedzy Antigijsa, spisanej na kamiennych tablicach zwanych *tabella mutae*. Ale czym jest tak naprawdę transmucja? Ogólna, współczesna definicja tego zagadnienia brzmi: „Transmutacja to ogół przemian zachodzących pomiędzy transmutantem a wynikiem transmucji w celu wytworzenia wyniku transmucji.” Czy definicja ta jest poprawna? Cóż, żeby to stwierdzić, musimy najpierw wiedzieć czym jest transmutant a czym wynik transmucji. Transmutantem nazywamy obiekt (jeden lub wiele obiektów), który poddajemy przemianom. Dla przykładu, w transmucji kota w psa, kot jest naszym transmutantem, to jego poddajemy przemianie w psa, on się zmienia. Transmutant nazywany jest inaczej substratem transmucji. Są to nazwy wymienne, obie poprawne. Wynikiem transmucji natomiast jest obiekt (lub obiekty), w które przemieniamy naszego transmutanta. W powyższym przykładzie wynikiem transmucji jest pies, to w niego staramy się zamienić naszego kota. Wynik transmucji nazywany jest także produktem transmucji.

Więc czy współczesna definicja transmucji jest poprawna? Zasadniczo tak. Jak dowiemy się w kolejnych rozdziałach, transmucja to ogół wszystkich przemian, trudnych przemian, jakie zachodzą między naszym kotem a psem. Wszystkie te zmiany dotyczą naszego kota, zmieniają go w taki sposób, aby wytworzył się z niego nasz produkt, pies.

Transmutacja jest bardzo złożoną dziedziną magii. Pod tym ogólnym pojęciem kryje się wiele dziedzin, które są sobie pokrewne, jednak różnią się kilkoma zasadniczymi rzeczami. Transfiguracja jest jedną z tych dziedzin. Jest to ogół przemian cech substratu. W transfiguracji nie zmieniamy całego substratu w inny produkt transmucji, lecz zmieniamy tylko jedną (lub kilka) cech danego substratu. W znanym już przykładzie przemiany kota w psa, transfiguracją jest zmiana sierści kota z brązowej na czarną. Zmieniamy tu tylko jedną cechę kota, barwę sierści. Jeśli zmienimy kształt uszu, ze spiczastych na zaokrąglone, również mamy do czynienia z transfiguracją.

Ze względu na to, którą cechę substratu zmieniamy, transfiguracja została podzielona na cztery rodzaje:

- *transfigurację atmosferyczną*, czyli zmianę zapachu substratu,
- *transfigurację kształtną*, czyli zmianę kształtu obiektu,
- *transfigurację metryczną*, czyli zmianę wielkości,
- *transfigurację ambitną*, czyli zmianę koloru.

We współczesnej nauce wyróżnia się także transfigurację głębi, czyli zmianę „wymiaru” obiektu (np. z dwuwymiarowego na trójwymiarowy), jednak ten odłam ciągle poddaje się badaniom i nie został jeszcze wprowadzony do oficjalnego podziału transfiguracji.

1.2. SKŁADNIKI TRANSMUTACJI

Wiemy już czym jest transmucja i czym różni się od transfiguracji. Nie pozostaje nam nic innego, jak poznać proces transmutowacyjny „od środka”.

Każdą z przemian można podzielić na trzy podstawowe części – **Transmutanta, Transmutację oraz Wynik transmucji**, zwane **składnikami transmucji**. Z czasem Waszej nauki zapis ten będzie ewoluował. Co oznaczają nasze części? Transmutant, jak wiemy z poprzedniego podrozdziału jest to obiekt, który podlega przemianie. Transmutacja to ogół procesu przemian. I tu jest haczyk. Oczywiście, dla nas transmucja to dziedzina magii. I słusznie. Jednak w tym zapisie składnikowym, pod nazwą Transmutacja kryje się nazwa zaklęcia, które służy do danej przemiany. Przykładowo, dla transmucji igły w zapałkę, którą przeprowadza się zaklęciem *Pinennpa*, Transmutantem jest igła a Transmutacją zaklęcie *Pinennpa*. Wynik transmucji, jak już wiemy, jest to produkt, obiekt, w który chcemy przemienić nasz substrat. Dla powyższego przykładu Wynikiem transmucji jest zapałka.

Mamy już wszystko, co potrzebne jest nam, aby stworzyć podstawowy wzór składnikowy transmucji:

Transmutant + Transmutacja => Wynik transmucji

1.3. PIERWSZE I DRUGIE PRAWO CRISTOFFA

W transmutacji, jak w każdej ścisłej dziedzinie nauk, istnieje bardzo dużo praw, zasad i zakazów, które optymalizują procesy przemiany, wyjaśniają ich istotę oraz prowadzą do tego, że nasza przemiana nie jest niebezpieczna. Dwa podstawowe prawa, które musi znać każdy młody adept magii, nazwane są pierwszym i drugim prawem Cristoffa. Nazwa wzięła się od nazwiska wynalazcy, szwedzkiego transmutologa, Svena Cristoffa. Zapoznajmy się z treścią obu praw.

I prawo Cristoffa: Transmutacja jest tym bardziej złożona, im bardziej złożony jest subprodukt i produkt transmutacji.

Cristoff w tym prawie wyjaśnia nam istotę złożoności, czyli trudności naszych przemian. Jeśli subprodukt (nam znany jako substrat lub transmutant) i produkt, czyli wynik transmutacji jest bardziej złożony tym trudniejsza jest transmutacja. No dobrze, ale co to znaczy *złożony*? Złożony to inaczej skomplikowany w swojej budowie. Idealnym przykładem do wyjaśnienia tego jest porównanie przemiany igły w wykałaczkę ze znaną nam już transmutacją kota w psa. Zajmiemy się najpierw tą pierwszą. Igła jest obiektem martwym, nie skomplikowanym w swojej budowie. Można ją nazwać małym kawałkiem metalu, ostro zakończonym na końcu, posiadający metalową główkę na drugim końcu. Podobnie wykałaczką, również jest nieskomplikowana w swojej budowie. Nazwijmy ją kawałkiem drewna z ostro zakończonymi końcami. Dlatego transmutacja igły w wykałaczkę jest przemianą niezłożoną, stosunkowo prostą, nie wymagającą dużej wiedzy. Natomiast transmutacja kota w psa. Tu już mamy do czynienia z bardziej zaawansowaną magią. Zarówno kot jak i pies są skomplikowane w swej budowie. Są to organizmy żywe, czyli posiadają różnego rodzaju układy – układ krwionośny, oddechowy, nerwowy itp. W trakcie naszej przemiany musimy zamienić zarówno wygląd naszego zwierzęcia jak i wszystkie jego układy i strukturę, np. układ krwionośny kota musimy zamienić w układ krwionośny psa, układ kości w ciele kota zmieniamy w układ kości w ciele psa, który nie jest taki sam. Zachodzi tutaj wiele skomplikowanych przemian, dlatego nasze składniki transmutacji są złożone, więc transmutacja również jest złożona, trudna.

II prawo Cristoffa: Wszystko na świecie jest materią, więc można to poddać przemianie transmutacyjnej. Jedyną rzeczą, której nie można transmutować jest próżnia kosmiczna.

Drugie prawo Cristoffa mówi o tym, że praktycznie wszystko można przemieniać, ponieważ wszystko składa się z materii, a każdą materię można przemienić w inną. Nawet powietrze, składające się z azotu, tlenu, wodoru i innych pierwiastków możemy przemienić w inny gaz, który składał się będzie z azotu, tlenu i helu. Jest to tak zwana transmutacja pierwiastkowa, bo dokonujemy zmian pierwiastków. Cristoff zaznaczył jednak, że jedyną rzeczą, której nie można transmutować jest próżnia kosmiczna. Dlaczego? Ponieważ w próżni nie znajduje się żadna materia. Nie ma w niej nawet najmniejszej bakterii, więc nie ma czego transmutować.

1.4. PARADOKS GAMPA I TEORIA WALTERA WHITNEY

Cristoff jest jednym z najwybitniejszych odkrywców w dziedzinie transmutacji. Jednak i najlepsi mogą się mylić. Drugie prawo Cristoffa nie jest do końca prawdziwe. Cristoff skonstruował je w XV wieku, kiedy transmutacja nie była jeszcze tak dobrze znana jak w świecie współczesnym. Najprawdopodobniej z tego wynikała jego pomyłka.

Sven Cristoff miał swojego ucznia, Gampa. Gamp, który dalej prowadził badania mentora skonstruował prawo, które jest następstwem drugiego prawa Cristoffa. Transmutacji podlegają wszystkie stany skupienia ciał, ciała stałe, ciecze i gazy. - powiedział Gamp. Wszyscy byli przekonani o trafności prawa, zarówno Cristoffa jak i Gampa, dopóki nie odkryto pewnych wyjątków, nazwanych paradoksem Gampa. Wyjątki te pokazują, że jednak nie wszystko można poddać transmutacji. Jest to zależne od wyniku transmutacji. Jeśli wynikiem transmutacji mają być pieniądze, transmutacja nie zajdzie. Podobnie jest z jedzeniem. Nie można dokonać transmutacji, jeśli wynikiem ma być żywność.

Jedynym wyjątkiem od paradoksu Gampa jest transmutacja żywności, jeśli zmieniamy jeden produkt spożywczy w inny, jednak w takiej samej ilości, nie podwajamy go, nie zwiększamy jego rozmiaru oraz nie pomnażamy wyniku transmutacji (nie dochodzi do transmutacji podwójnej, zwiększającej lub pomnażającej, o czym mowa będzie w następnych podrozdziałach).

Walter Whitney, kolejny znany transmutolog, próbował dojść, dlaczego tak się dzieje. Dlaczego nie można przemienić czegoś w jedzenie lub pieniądze. Odkrył, że każda przemiana, gdzie rolę grają obiekty o dużej wartości emocjonalnej dla maga jest bardzo dekoncentrująca. W transmutacji bardzo ważne jest skupienie, koncentracja i perfekcja. Jeśli chcemy zamienić substrat w produkt, który ma dla nas bardzo dużą wartość, np. pieniądze lub jedzenie, transmutacja nie zajdzie, ponieważ sama myśl o tym, że możemy mieć więcej pieniędzy lub jedzenia dekoncentruje czarodzieja w taki sposób, że nie może skupić się na przemianie. Owa teoria nazwana jest teorią Whitney. Ciągłe poddawana jest badaniom, jednak wszystko wskazuje na to, że jest ona trafna. Jej treść brzmi: *Próba transmutacji transmutanta o dużej wartości emocjonalnej jest na tyle dekoncentrująca, że niemożliwa do wykonania.*

1.5. PRAWO JEDNOLITOŚCI TRANSMUTACJI

Jak wiemy z podrozdziału 1.3. transmutacja jest łatwiejsza, jeśli substrat i produkt są mniej złożone. Podobne znaczenie ma prawo jednolitości transmutacji, które mówi nam o tym, że jeśli transmutujemy obiekty wykonane z tego samego materiału (np. transmutacja zeszytu w książkę – oba obiekty są z papieru) lub organizmy tej samej grupy, wtedy nasza transmutacja jest mniej złożona, czyli łatwiejsza. Jest jednolita. Wynika z tego, że łatwiej przemienić pająka domowego w pająka ptasznika, ponieważ są one z tej samej grupy – pajęczaków, niż orła białego w żabę, ponieważ orzeł jest z grupy ptaków a żaba jest płazem. Jednolitość transmutacji określają również jeszcze inne czynniki, np. rodzaje transmutacji, które powodują, że transmutacja tych samych materiałów może być jednak trudniejsza niż transmutacja między materiałowa, jeśli jest to transmutacja pomnażająca, ale o tym opowiem dalej.

1.6. KILKA SŁÓW NA TEMAT RÓZDZEK

No dobrze, transmutacja transmutacją ale jak to zrobić? *A bardziej...* czym to zrobić? Przede wszystkim różdżką. Oczywiście istnieją transmutacje, do których nie potrzeba różdżki, jak np. animacja czy transmutacja niewerbalna, ale o tym dowiecie się w klasach starszych.

Różdżka to podstawowy atrybut czarodzieja. Jest to kawałek specjalnego drewna, które uzyskuje się z drzew, o których wiedzą tylko wytwórcy różdżek. Zwykły czarodziej nie może sobie od tak wytworzyć różdżki. Ten specjalny kawałek drewna zawiera magiczne właściwości. Te właściwości nadaje mu przede wszystkim rdzeń różdżki – część ze stworzenia magicznego. Mogą być to włosy z grzywy jednorożca, włókno smoczego serca czy pióro feniksa. W opisie różdżek wyróżnia się także jej długość (mierzy się ją w calach), cechą, w której specjalizuje się dana różdżka (np. doskonała do transmutacji) oraz niekiedy jej elastyczność. Najślynniejszymi wytwórcami różdżek są Panowie Ollivander i Gregorowicz.

Wiemy już czym jest różdżka i jakie posiada cechy, ale jak ją trzymać? W przypadku transmutacji ustalono parę chwytów, zwanych **zasadami poprawnego chwytu**:

- *chwyt alfa* polega na trzymaniu różdżki między kciukiem a pozostałymi palcami z ręką wyprostowaną w łokciu i uniesioną na wysokość naszego transmutanta,
- *chwyt beta* nazywa trzymanie różdżki między kciukiem a pozostałymi palcami z ręką przylegającą do ciała zgiętą w łokciu uniesioną na wysokość transmutanta,
- *chwyt gamma* to chwyt różdżki między kciukiem a pozostałymi palcami z ręką wyprostowaną w łokciu i uniesioną ponad wysokość substratu.

Są to trzy podstawowe chwyt, które bezwzględnie należy umieć.

Do przemiany nie wystarczy jedynie różdżka, zaklęcie i koncentracja. Należy wykonać też odpowiednie ruchy różdżką, aby do takiej przemiany doszło. Opisano wiele prostych i złożonych ruchów różdżką. Przedstawię podstawowe z nich, które również należy zapamiętać:

- *ruch okrągły nadgarstka* polega na ruchu obrotowym naszego nadgarstka, nie dotykając substratu,
- *ruch haczykowaty* to półobrót nadgarstka nie dotykając transmutanta,
- *ruch klucia* polega na dźgnięciu transmutanta, nie dotykając go,
- *ruch pojedynczego puknięcia* to jednokrotne puknięcie w substrat,
- *ruch wielokrotnego puknięcia* to wielokrotne puknięcie w substrat,
- *ruchy złożone* to następujące po sobie proste ruchy różdżką.

1.7. RODZAJE TRANSMUTACJI

Czas wprowadzić Was w zawiły i skomplikowany świat rodzajów transmutacji. Wszystkich rodzajów transmutacji, które do tej pory zostały odkryte jest około 120. My poznamy tylko kilka podstawowych.

Rodzaje transmutacji dzielą się na grupy główne (transmutacja liczebna, wielkościowa, składnikowa i złożona). Grupy główne zawierają w sobie podgrupy, co widać na schemacie poniżej.

TRANSMUTACJA

Zacznijmy od transmutacji liczebnej. Jak sama nazwa wskazuje określa ona „liczbowość” substratów i produktów w przemianie.

Monotransmutacja jest przemianą jednego substratu w jeden produkt. Jest to najbardziej popularny rodzaj transmutacji, stosowany w życiu codziennym.

Politransmutacja to zamiana minimum trzech obiektów w inne, ale nie zmieniając ich liczby. Na przykład politransmutacją jest zmiana 10 kamieni w 10 patyków. Obiekty się zmieniły, ale ich liczba pozostała taka sama. Ze względu na transmutowaną liczbę obiektów wyróżnić można pięć stopni politransmutacji:

- stopień I jeśli przemieniamy od 3 do 10 obiektów,
- stopień II jeśli przemieniamy od 11 do 100 obiektów,
- stopień III jeśli zmieniamy od 101 do 1000 obiektów,
- stopień IV jeśli zmieniamy od 1001 do 10 000 obiektów,
- stopień V jeśli przemieniamy więcej niż 10 000 obiektów.

Transmutacja podwójna to taki rodzaj transmutacji, gdzie dochodzi do zmiany dwóch substratów w dwa produkty.

Transmutacja pomnażająca to przemiana jednego lub kilku substratów w inny produkt jednocześnie pomnażając jego liczbę, na przykład transmutacja kubka w 3 doniczki. Przemienialiśmy jeden kubek w trzy doniczki, zmieniliśmy i pomnożyliśmy produkt. Przemiana 3 świec w 6 fiolek to również transmutacja pomnażająca. Zmieniliśmy substrat i dodatkowo pomnożyliśmy.

Transmutacja scalająca to przeciwieństwo transmutacji pomnażającej. Dochodzi tutaj do scalenia, czyli zmniejszenia liczby obiektów produktu transmutacji. Dla przykładu, transmutacja 4 świec w 2 fiołki. Zmieniliśmy substrat i dodatkowo zmniejszyliśmy jego liczbę, z czterech zrobiło się dwa. Przeważnie używa się transmutacji scalających **dwukrotnie** (dwukrotne zmniejszenie liczby produktów) lub **trzykrotnie** (trzykrotne zmniejszenie liczby produktów).

Jeśli chodzi o transmutacje wielkościową, sprawa jest trochę bardziej skomplikowana. Występują tu także rodzaje transmutacji, które są transfiguracją.

Transmutacja zwiększająca międzyrzeczowa jest przemianą jednego substratu w produkt, który jest większy od substratu. Dla przykładu zmiana szpilki w szafę jest transmutacją zwiększającą międzyrzeczową.

Transmutacja zwiększająca niemiędzyrzeczowa to przemiana substratu w taki sam, tylko większy. I tu dochodzi do naszej transfiguracji. Transmutacja zwiększająca niemiędzyrzeczowa to nic innego jak transfiguracja metryczna.

Transmutacja zmniejszająca międzyrzeczowa to przeciwieństwo transmutacji zwiększającej. Dochodzi tu do zmiany substratu w mniejszy produkt.

Transmutacja zmniejszająca niemiędzyrzeczowa to, podobnie jak zwiększająca, transfiguracja metryczna, jednak dochodzi tu nie do zwiększenia a do zmniejszenia rozmiaru obiektu.

Rodzaje transmutacji składnikowej określają materiał, z jakiego jest zbudowany substrat i produkt.

Tutaj nie ma żadnej reguły, trzeba nauczyć się nazw na pamięć.

Azotransmutacja to zmiana papierowego substratu w drewniany produkt.

Breotransmutacja to przemiana papierowego substratu w metalowy produkt.

Geotransmutacja to zmiana drewnianego substratu w inny drewniany produkt.

Hezotransmutacja to zmiana metalowego substratu w drewniany produkt.
Mezotransmutacja to przemiana metalowego substratu w metalowy produkt.
Kreotransmutacja to zmiana szklanego substratu w inny szklany produkt.
Frezotransmutacja to zmiana szklanego substratu w metalowy produkt.
Laksotransmutacja to przemiana szklanego substratu w papierowy produkt.
Zeotransmutacja to przemiana szklanego substratu w drewniany produkt.

Transmutacja złożona to trochę skomplikowane rodzaje transmutacji. Ale wszystko jest dla ludzi, więc obejrzymy je „od kuchni”, żeby wszystko zrozumieć.

Transmutacja złożona podrzędnie jest to zamiana minimum dwóch różnych obiektów w identyczne produkty. Liczba substratów i produktów nie zmienia się. Przykładem może być tutaj transmutacja sofy i krzesła w 2 taborety. Zarówno liczba substratów jak i produktów jest równa dwa, substraty były innymi obiektami, produkty są identyczne. Jednym z odłamów transmutacji złożonej podrzędnie jest politransmutacja, dlatego w przypadku transmutacji złożonej podrzędnie stosuje się takie samo stopniowanie jak w przypadku politransmutacji.

Transmutacja złożona równorzędnie jest to zmiana minimum dwóch różnych obiektów w inne produkty. Liczba zarówno substratów jak i produktów pozostaje bez zmian. Dla przykładu, transmutacją złożoną równorzędnie może być zmiana telewizora, krzesła i lampy w fotel, taboret i doniczkę. Substratów jak i produktów są po trzy sztuki a każdy obiekt jest inny.

Transmutacja złożona równorzędnie dzieli się na **jednomiarową i dwumiarową**. Jednomiarowa występuje wtedy, kiedy wszystkie substraty i/lub produkty są tej samej „żywołności”, tzn. wszystkie substraty/produkty są albo martwe albo żywe. Dwumiarowa to taka, gdy „żywołność” obiektów jest różna, występują w przemianie zarówno obiekty martwe jak i żywe.

Transmutacja złożona nadrzędnie jest to przemiana minimum dwóch identycznych substratów w inne produkty. Liczba substratów i produktów nie zmienia się. Dla przykładu, transmutacją złożoną nadrzędnie jest przemiana 2 długopisów w szpilkę i wykałaczkę. Liczba substratów i produktów jest taka sama, substraty są identyczne a produkty różne.

Podobnie jak w transmutacji złożonej równorzędnie, w transmutacji złożonej nadrzędnie wyróżnia się **transmutację letalną (martwą), semi-letalną (pół-żywą) i witalną (żywą)**. Transmutacja letalna występuje, gdy wszystkie obiekty, zarówno substraty jak i produkty są martwe, witalna, gdy wszystkie obiekty są żywe a semi-letalna, jeśli następuje pomieszanie obiektów, występują zarówno martwe jak i żywe.

1.8. PODZIAŁ FILOGENETYCZNY TRANSMUTACJI

Kolejnym podziałem, który niestety trzeba znać i pamiętać jest tak zwany podział filogenetyczny transmutacji. Jest to podział ze względu na „żywołność” substratów i produktów. Spotkaliśmy się już z nim w przypadku transmutacji złożonej nadrzędnie.

- *transmutacja letalna (martwa)* – jest to rodzaj przemian, w którym wszystkie substratów i produkty są obiektami martwymi,
- *transmutacja semi-letalna (pół-żywa)* – zawiera przemiany, gdzie „żywołność” substratów i produktów jest różna, występują zarówno obiekty martwe jak i żywe*,
- *transmutacja witalna (żywa)* – każdy obiekt w danej przemianie jest organizmem żywym.

* Niestety, jak to zwykle bywa, jest pewien haczyk. Wyobraźmy sobie leżący na drodze liść, który spadł z jesiennego drzewa. Gdy mamy go w ręku jest już martwy, nie zachodzi w nim żaden proces życiowy. Jednak wcześniej, kiedy znajdował się na drzewie był żywy, zachodziło w nim wiele procesów jak np. fotosynteza. Dlatego jeśli w przemianie występuje obiekt, który w obecnej chwili nie żyje a żył wcześniej, jak na przykład wspomniany liść czy chociażby zwłoki człowieka, traktujemy ten obiekt jako obiekt żywy.

Istnieje jeszcze czwarta gałąź podziału filogenetycznego. Jest to transmutacja psychiczna, o której w klasie pierwszej za dużo mowy nie będzie. Do transmutacji psychicznej zalicza się wszelkie czary bez użycia różdżek, przy użyciu zaklęć niewerbalnych, transmutacje ożywieniowe oraz przemiany animizacyjne (zmiana człowieka w zwierzę), metamorfomagiczne (zmiana cechy człowieka) i wilkołacze. Jest ona bardzo trudna do wykonania, dlatego poznać ją dopiero w klasach starszych. W tym przypadku obowiązkowym atrybutem maga nie jest różdżka a siła woli i umysłu, czystość myśli i koncentracja.

1.9. PODZIAŁ TRANSMUTACJI ZE WZGLĘDU NA SZYBKOŚĆ PRZEMIANY

Obok podziału filogenetycznego istnieje również podział transmutacji ze względu na szybkość przemiany. Jeśli czas transmutacji danego obiektu jest niski, wtedy może dochodzić do transmutacji natychmiastowej, jeśli natomiast czas zmian jest powolny, występować może transmutacja wolna. Podział wygląda następująco:

- *transmutacja wolna* – mówi się o niej, gdy czas przemiany substratu w produkt wynosi więcej niż 5

- sekund,
- *transmutacja pół-wolna* jest przemianą, która zachodzi od 2 do 4,9 sekund,
- *transmutacja średnia* występuje wtedy, gdy czas przemiany waha się między 1,9 a 1 sekundę,
- *transmutacja szybka* to przemiana, gdzie czas zmiany substratu w produkt wynosi od 0,5 do 0,9 sekundy,
- *transmutacja natychmiastowa* jest to przemiana, gdzie czas zmiany wynosi mniej niż 0,5 sekundy.

Wszystko jest pięknie, tylko jeden problem... jak obliczyć szybkość przemiany? O tym również pomyślano. Jeden z bardziej znanych, światowych transmutologów, Rother wymyślił proste równanie, które posłuży nam do obliczania czasu transmutacji.

$$t = \frac{x \cdot r \cdot C}{m}$$

Wyjaśnijmy jeszcze znaczenie poszczególnych znaków:

t to wspomniany czas transmutacji,

x to liczba substratów, które występują w danej przemianie,

r to wartość stałej Rothera,

C to wartość stałej oporu Cristoffa,

m jest to masa substratu (lub suma mas substratów) wyrażona w dekagramach

Wiemy już prawie wszystko, brakuje tylko dwóch rzeczy. Czym są wspomniane stałe Rothera i Cristoffa? Stała Rothera jest wartością określaną na podstawie podziału filogenetycznego transmutacji.

$r = 1,5$ w przypadku gdy obliczamy czas transmutacji letalnej,

$r = 2$ jeśli obliczamy szybkość transmutacji semi-witalnej,

$r = 3$ jeśli obliczamy czas transmutacji witalnej.

Jak ustalać r ? Dla przykładu, mamy obliczyć czas transmutacji kamienia w patyk. Wiemy, że jest to transmutacja letalna, ponieważ zarówno kamień jak i patyk są martwymi obiektami. Dlatego r dla tej transmutacji wynosić będzie 1,5.

Stała Cristoffa jest wartością określającą transmutanta, czyli substrat.

$C = 0$ jeśli substratem jest ciało stałe nieożywione,

$C = 0,5$ jeśli substratem jest ciecz lub gaz,

$C = 2,5$ jeśli substratem jest ciało stałe żywe o niskiej złożoności tkankowej,

$C = 4,5$ jeśli substratem jest ciało stałe żywe o wysokiej złożoności tkankowej,

$C = 6,3$ jeśli substratem jest człowiek.

Należy pamiętać, że wartość C ustala się tylko dla substratu nie dla produktu! Nie wolno też ustalać C dla obu tych obiektów i ich sumować.

Istnieje jeden wyjątek dotyczący równania Rothera. Jeśli dokonujemy obliczeń dla $C = 0$, czyli substratu stałego nieożywionego, wtedy w równaniu pomijamy nasze C . Równanie przyjmuje wtedy postać:

$$t = \frac{x \cdot r}{m}$$

1.10. RÓWNANIA PRZEMIAN

RÓWNANIA PROSTE

Wiemy już co nieco o transmutacji, więc wypadałoby także umieć ją zapisać. Służy do tego specjalny zapis symboliczny.

[liczba substratu] [substrat] => [liczba produktów] [produkt]

Jeśli chcemy zapisać przemianę dwóch szpilek w dwie świece, zapis, zgodnie z powyższym wzorem wyglądać będzie 2 Szpilka => 2 Świeca. Należy pamiętać, aby zapisywać nazwy substratów i produktów wielką literą. Jeśli liczba substratów i produktów równa jest jeden, wtedy jej nie zapisujemy (Szpilka => Świeca). A co oznacza ten dziwny symbol „=>”? Jest to właśnie symbol transmutacji. Jeśli występuje w zapisie, wiadomo wtedy, że dany przykład jest transmutacją a nie np. transfiguracją czy animizacją.

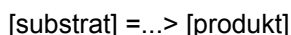
Przyjrzyjmy się jeszcze przykładowi zapisu transfiguracji. Wzór jest podobny jak w przypadku transmutacji:

[substrat] : [cecha pierwotna] => [cecha wtórna]

Symbol „=>” oznacza właśnie transfigurację. Jeśli chcemy zapisać równaniem transfigurację koloru włosów z czarnego na szary, równanie będzie wyglądało następująco: Włosy : Czarny => Szary. Należy pamiętać, żeby zapisywać wszystkie wyrazy wielką literą. Nie można także mylić transfiguracji. Zapis Włosy : Czarny => Długie jest zapisem błędnym, ponieważ zachodzi tutaj konflikt. Transfiguracji można dokonać na tej samej płaszczyźnie, tzn. można dokonać np. zmiany koloru na inny, ale nie istnieje transfiguracja zmiany koloru włosów na ich długość.

RÓWNANIE ZŁOŻONE

Na prostych równaniach jednak się nie kończy. Istnieją także złożone równania transmutacji, które są jednak bardzo podobne do prostych. Różnią się tylko jedną rzeczą – zawierają w sobie symbol rodzaju transmutacji. Spis symboli rodzajów transmutacji znajduje się na końcu podręcznika.

W miejsce „...” należy wpisać symbol rodzaju prostego lub kilku rodzajów występujących w danej przemianie. Na przykład, jeśli zapisujemy równaniem azottransmutację, w miejsce „...” wpisujemy Ao, co wyglądać będzie w ten sposób: =Ao>. Pamiętajcie także o zapisie wszystkich substratów i produktów wielką literą.

W przypadku zapisu równania transfiguracji wzór również jest podobny:

W miejsce „...” wpisujemy rodzaj transfiguracji, jeśli jest to np. transmutacja metryczna wpisujemy „Mt”, co wyglądać będzie =%Mt|>.

RÓWNANIE TRANSFIGURACJI CECH ZŁOŻONYCH

Istnieje również możliwość przemiany transmutacyjnej i transfiguracyjnej jednocześnie. Możemy przemienić fioletowy szklany puchar w czerwony drewniany puchar. Zapis wyglądać będzie w następujący sposób: Puchar: Fioletowy : Szklany =%A|>=Zo> Czerwony : Drewniany. Jednak istnieje tutaj pewne ograniczenie, o którym mówi **prawo Clapeyrona**, które brzmi: *„Istnieje możliwość przemiany transmutacyjnej i transfiguracyjnej w jednym procesie przemian, ale tylko pod względem materiałowym transmutanta”*. Wywnioskować można, że w jednym procesie można dokonać transfiguracji i tylko transmutacji składnikowej.

1.11 OPÓR TRANSMUTACYJNY TRANSMUTANTA

Opór transmutacyjny transmutanta jest miarą siły, jaką substrat „broni się” przed dokonaniem na nim transmutacji. Aby obliczyć opór, należy skorzystać ze wzoru:

$$p = C + r$$

p jest to grecka litera rho, oznaczająca opór transmutanta,
 C – znana nam już stała oporu Cristoffa,
 r – również znana stała Rothera.

PYTANIA KONTROLNE:

1. Wyjaśnij różnicę między transmutacją a transfiguracją. Jak myślisz, które z tych przemian są bardziej złożone?
2. Co określa teoria Waltera Whitney?
3. Wyjaśnij na czym polega prawo jednolitości transmutacji.
4. Na jakie grupy główne dzielą się rodzaje transmutacji? Opisz pokrótce każdą z tych grup.
5. Wyjaśnij różnicę między transmutacją letalną a przemianami semi-letalnymi. Weź pod uwagę wyjątek żywotności.
6. Oblicz szybkość transmutacji myszokoczka w puchar, jeśli wiadomo, że myszokoczek ma masę 2 dag.
7. Zapisz równanie proste i równanie złożone procesu przemiany lampy w wazon.
8. Zapisz równanie zmiany koloru ubarwienia chomika – zmianę barwy z brązowej na szarą.
9. Zapisz równanie przemiany granatowej piersiówki wykonanej z metalu w żółtą piersiówkę wykonaną ze szkła.
10. Oblicz opór transmutanta dla przemiany kota w misę.

ROZDZIAŁ II: HISTORIA TRANSMUTACJI

2.1. ROZWÓJ NAUKI NA PRZEŁOMIE WIEKÓW

Wiemy już, że transmutacja jest jedną z najtrudniejszych dziedzin magii. Warto więc sięgnąć do jej początków i prześledzić rys historyczny i rozwój na przełomie stuleci.

Jeszcze do niedawna czarodzieje używali bardzo prymitywnego zapisu równania procesu przemiany wynalezionej w starożytności, kiedy wiedza o transmutacji nie była zbyt rozwinięta.

W równaniu transmutant oznaczony jest przez grecką literą *omega* a wynik transmutacji przez grecką *alef*.

Amerykański transmutolog, Ervin Canneman znowelizował podane równanie. Kwestionował on fakt, że jedna strzałka zastępuje wszystkie ciągi przemian oraz procesów, które zachodzą ana substracie. Dodał on do równania pojęcie *siły woli*. Twierdził on, że za pomocą siły wolni można przetransmutować każdy obiekt magiczny i niemagiczny.

Niedługo później powstała kolejna koncepcja rozwijająca podane równanie. Transmutolog Walence jako pierwszy zbadał i opisał fakt, że na proces transmutacji wpływa wiele procesów i bodźców (np. stan różdżki, zdrowie maga, opór transmutanta, siła woli). Zależnie od tego, czy czynniki te są zależne od czarodzieja czy nie, dzieli się je na **czynniki zależne** i **czynniki niezależne**. Dla przykładu siła woli jest zależna od czarodzieja więc jest czynnikiem zależnym, jednak na ciśnienie atmosferyczne czarodziej nie ma wpływu, więc jest to czynnik niezależny. Wszystkich tych czynników wpływających na proces przemiany są tysiące. Sam Walence nie był w stanie opisać ich wszystkich.

Walence wysunął twierdzenie, że podczas przemiany dochodzi do ścisłej zależności między transmutantem a samym magiem. Jak wspomniałem, wszystkich czynników wpływających na proces transmutacji jest bardzo dużo. Walence dowiódł, że zachodzi między nimi do swoistej interakcji, dzięki której otrzymujemy pożądany wynik transmutacji.

Bazując na tych dwóch koncepcjach można rozwinąć pierwotny wzór procesu transmutacji:

Greckie litery oznaczają czynniki i interakcje wpływające na proces przemiany.

2.2. WIELCY ODKRYWCY W TRANSMUTACJI

Przedstawię Wam fragment podręcznika *Dzieje magii* autorstwa Bathildy Bagshot, gdzie opisuje ona postaci historyczne, których osiągnięcia w szczególności sposób wpłynęły na rozwój nauki transmutacji.

Samuel deLion przyczynił się w transmutacji tym, że wraz z Tommy'm Nyerem (obaj byli Amerykanami) wynaleźli sposób przemieniania się w zwierzę. Opisali dokładny przebieg i sposób w wielu książkach. Dzięki nim świat poznał "animagów". Nie oni sami wymyślili tę nazwę, szybko owa wieść okrążyła świat, m.in. brukowce jak i ludzie postanowili nazwać ich animagami od "animal" zwierzę i "mag" czarodziej. Wkrótce jednak ludzie zaczęli sami eksperymentować i bez pomocy książek czy specjalistów próbowali przemienić się w jakiegokolwiek zwierzę. Niektóre wypadki kończyły się tragicznie. Ale sam Tommy Nyer stwierdził, że przemiana w owady (muchy, chrząszcze, komary itd.) stały się niezbyt ciekawe, więc postanowił wymyślić przemianę w małe gryzonie (myszy, szczury, chomiki itd.). Udało mu się. Jednak Samuel DeLion chciał być lepszy od swojego dawnego przyjaciela i sięgnął po takie zwierzęta jak tygrys, lew, gepard, orzeł, żyrafa, krokodyl i inne duże zwierzęta. Skończyło się to tragicznie, ponieważ zacięta rywalizacja między Samuelem a Tommy'm doprowadziła ich do śmierci, której mogli uniknąć. Od tego czasu wielu uczonych zmieniało i doskonaliło sztukę przemiany w zwierzę.

Profesor Jaron Svoray z Egiptu był wielkim uczonym, skończył studia Transmutacji i nauczał w Egipskiej szkole. Wynalazł wiele prostszych sposobów na transmutowanie większych przedmiotów. Udowodnił, że najprościej transmutuje się przedmioty z tego samego tworzywa, czyli np. drewniany stół w drewniane krzesło, metalowy stół w metalowe krzesło niż np. drewniany stół w metalowe krzesło. Mieszanie tworzyw jest bardzo trudne i wymaga ogromnej precyzji, ale oczywiście jest do wykonania. Udowodnił również, że

pozornie nietrudno transmutować gryzonia w innego gryzonia, albo płaża w innego płaża, ale oczywiście ssaka w gada jest o wiele, wiele trudniejsze.

Erla Zwingle zapoczątkowała przemianę człowieka w przedmiot nawet o bardzo małej wielkości bądź o bardzo dużej wielkości nie zależnie od wagi i wzrostu człowieka. Udoskonalając swoją dziedzinę zabiła swego męża przemieniając go w dzbanek do herbaty i niestety nie potrafiła już tego procesu odwrócić. W podobny sposób uśmierciła swoją przyjaciółkę, dwójkę dzieci i swojego ojca (matka uciekła). Po 2 latach wpadła w obsesję sławy i transmutowania wszystkich ludzi jakich mogła. Pewnego razu około 13:40 wybiegła na ulicę wykrzykując nowe zaklęcie i rzucając je na wszystkich, którzy byli tego dnia na ulicy. Niestety ona jak i inni uczeni nie wiedzieli jak ich odczarować, więc nie wysłano jej do Azkabanu lecz do szpitala św. Munga gdzie stwierdzono, że jest psychicznie chora. Zmarła po 6 latach.

Marco Farnea pochodzący z Brazylii wynalazł bardzo rzadką transmutację. A mianowicie zmieniał istoty żywe w różne przedmioty, które zawierały pewne części i czynniki życiowe poprzedniego organizmu np. szczekająca szklanka, latający talerz, gryzący stół, zastawa stołowa która sama chodziła i nabierała to co dana osoba chciała. Czasami było to bardzo przydatne. Marco zdobył wielką sławę i cieszył się wielkim szacunkiem innych czarodziejów. Przeprowadził się do Anglii, dokładnie do Londynu. Poznał kilku niewłaściwych ludzi (zwanych do dzisiaj Śmierciożercami) i zasilił szeregi Tego-Którego-Imienia-Nie-Wolno-Wypowiadać. Niedługo po tym został złapany przez aurorów i umieszczony w Azkabanie, gdzie umarł po 3 miesiącach.

PYTANIA KONTROLNE:

1. Wypisz odkrycia poznanych postaci. Jak myślisz, czy ich wynalazki przyczyniły się do rozwoju nauki?
2. Czy koncepcja Cannemana jest poprawnym spostrzeżeniem czy nie do końca? Odpowiedź uzasadnij kilkoma zdaniem.
3. Czym różnią się czynniki zależne od niezależnych? Podaj po trzy przykłady z każdej grupy.
4. Jakiego odkrycia dokonał transmutolog Walence? Wyjaśnij znaczenie jego twierdzenia.

ROZDZIAŁ III: TRANSMUTACJA MAŁYCH PRZEDMIOTÓW

3.1. METODA KROKOWA

Nareszcie nadszedł czas, aby zacząć praktykować transmutację. Wszystkie wiadomości, które poznaliście w poprzednich rozdziałach będą potrzebne podczas praktyki, więc nic nie poszło na marne. Każdy szczegół jest ważny, aby dokonać poprawnej przemiany.

Praktykując transmutację musimy zapoznać się z jedną z **metod kodowania zaklęć**. Każda z nich opisuje przebieg transmutacyjny na swój własny sposób. My w pierwszej klasie zajmiemy się najprostszą z tych metod, **metodą krokową**. Określa ona dokładnie każdy krok, który należy uczynić, by poprawnie dokonać przemiany.

Metoda krokowa:

krok pierwszy: jest podstawowym krokiem w każdej transmutacji. Określa nas, magów, jako osoby skupiające się na danej przemianie, a pamiętamy przecież z wcześniejszych lekcji, że skupienie i koncentracja jest jedną z najważniejszych cech, które należy opanować, by dokonać transmutacji.

krok drugi: określa nam równanie proste danego przykładu przemiany,

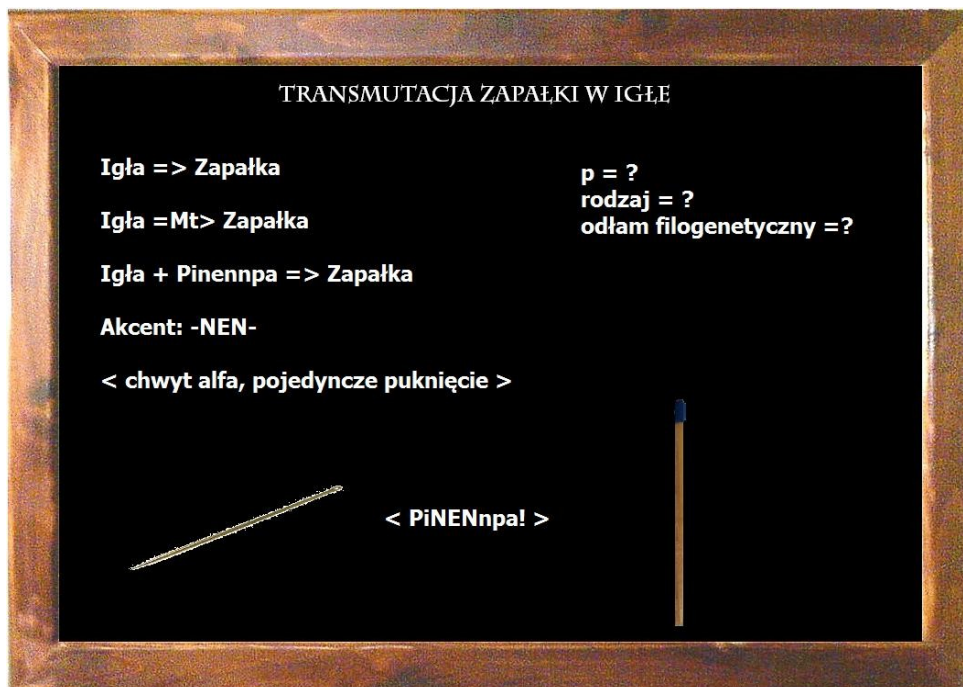
krok trzeci: zapisujemy w nim równanie złożone danej transmutacji,

krok czwarty: polega na obliczeniu oporu danego transmutanta,

krok piąty: zawiera odpowiedni chwyt i manipulację, przypisane danemu przykładowi,

krok szósty: jest to formuła zaklęcia zmieniającego z wyodrębnionym akcentem.

3.2. TRANSMUTACJA IGŁY W ZAPAŁKĘ

3.3. TRANSMUTACJA IGŁY W WYKAŁACZKE

TRANSMUTACJA IGŁY W WYKAŁACZKE

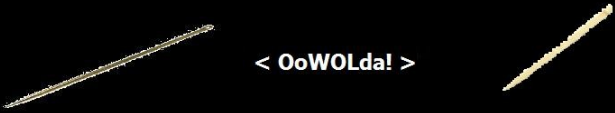
Igła => Wykałaczka
Igła =Mt> Wykałaczka
Igła + Oowolda => Wykałaczka

Akcent: -WOL-

< alfa, pojedyncze punknięcie >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< OoWOLda! >

3.4. TRANSMUTACJA 10 GUZIKÓW W 10 MUSZEL

TRANSMUTACJA DZIESIĘCIU GUZIKÓW W DZIESIEĆ MUSZEL

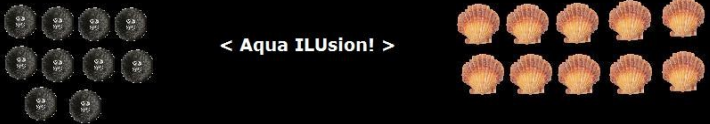
10 Guzików => 10 Muszel
10 Guzików =PI> 10 Muszel
10 Guzików + Aqua ilusion => 10 Muszel

Akcent: ILU-

< alfa, podwójne puknięcie >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< Aqua ILUision! >

3.5. TRANSMUTACJA PARY REKAWIC W PARĘ SKARPET

TRANSMUTACJA PARY REKAWIC W PARĘ SKARPET

2 Rękawice => 2 Skarpety

2 Rękawice =Pd> 2 Skarpety

2 Rękawice + Pirkaulus Dugulus => 2 Skarpety

akcent: -KA-, -GU-

< alfa, pojedyncze puknięcie >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< PirKAulus DuGULus! >

PYTANIA KONTROLNE:

1. Dokonaj pełnej transmutacji 10 guzików w 10 muszel metodą krokową.
2. Podaj poprawny zapis zakłęcia *Pirkaulus Dugulus*.
3. Określ rodzaj i grupę podziału filogenetycznego transmutacji igły w wykałaczkę.
4. Oblicz szybkość transmutacji zapalki w igłę.

ROZDZIAŁ IV: TRANSMUTACJA ŚREDNICH PRZEDMIOTÓW

4.1. TRANSMUTACJA GARSKI PIASKU W GARSĆ SÓLI

TRANSMUTACJA GARSKI PIASKU W GARSĆ SÓLI

Piasek => Sól

Piasek =PI> Sól

Piasek + Igiłais => Sól

Akcent: IGI-

< alfa, podwójne puknięcie >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< IGIłais! >

4.2. TRANSMUTACJA CZAJNIKA W KSIEGĘ

TRANSMUTACJA CZAJNIKA W KSIEGĘ

Czajnik => Księga

Czajnik =Bo> Księga

Czajnik + Pripendo => Księga

Akcent: PRI-

< alfa, pojedyncze puknięcie >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< PRIpendo! >

4.3. TRANSMUTACJA ŻÓŁWIA W CZAJNIK

TRANSMUTACJA ŻÓŁWIA W CZAJNIK

Żółw => Czajnik
Żółw =Mt> Czajnik
Żółw + Riruingo => Czajnik
Akcent: -IN-
< alfa, haczykowaty >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< RiruINGo! >

4.4. TRANSMUTACJA FILIZANKI W KOCIOŁEK CYNOWY ROZMIAR PIERWSZY

TRANSMUTACJA FILIZANKI W KOCIOŁEK CYNOWY ROZMIAR 1

Filizanka => Kociołek
Filizanka =Zw> Kociołek
Filizanka + Supraco => Kociołek
Akcent: -PRA-
< alfa, haczykowaty, podwójne puknięcie >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< SuPRAco! >

Przy transmutacji zwiększającej warto wspomnieć o pewnym defekcie tej przemiany. Zapewne zauważyliście, że Wasz kociołek, który powstał z filiżanki nie jest taki sam jak oryginalny kociołek z Magicznej menażerii. Wyglądem są takie same, jednak różnią się ciężarem. Ten kociołek, który powstał podczas naszej transmutacji jest o wiele lżejszy niż oryginalny kociołek ze sklepu. Taki przypadek nazywa się **efektem ubytku masy**. Produkty, które powstają podczas transmutacji zwiększającej czy pomnażającej nie będą identyczne z takimi przedmiotami, które kupilibyśmy w sklepie. Dlatego, jeśli np. na eliksirach zapomnimy o naszym kociołku, możemy szybko przetransmutować filiżankę w kociołek, jednak kociołek ten nada się do przyrządzania tylko kilku nieskomplikowanych eliksirów. W przypadkach ważenia bardziej skomplikowanych wywarów po prostu się rozpuści. Dlaczego? Ponieważ nie jest wykonany z oryginalnego

materiału do sporządzania kociołków. Więc tak czy owak będziemy musieli zakupić oryginalny kocioł.

PYTANIA KONTROLNE:

1. Podaj poprawny zapis zakłęcia Riruingo.
2. Określ rodzaj i grupę filogenetyczną transmutacji garści piasku w garść soli.
3. Dokonaj pełnej przemiany filiżanki w kociołek cynowy. Jaki to rodzaj transmutacji?
4. Czym jest efekt ubytku masy i w jakich transmutacjach występuje?

ROZDZIAŁ V: TRANSMUTACJA DUZYCH PRZEDMIOTÓW

5.1. TRANSMUTACJA KRZESŁA W TELEWIZOR

TRANSMUTACJA KRZESŁA W TELEWIZOR

Krzesło => Telewizor
Krzesło =Mt> Telewizor
Krzesło + Karambolis => Telewizor
Akcent: -RAM-
< beta, podwójne puknięcie >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< KaRAMbolis! >

5.2. TRANSMUTACJA SZAFY W GRZEJNIK

TRANSMUTACJA SZAFY W GRZEJNIK

Szafa => Grzejnik
Szafa =Ho> Grzejnik
Szafa + Pracidimento => Grzejnik
Akcent: -MENTO
< beta, potrójne puknięcie, haczykowaty >

p = ?
rodzaj = ?
odłam filogenetyczny = ?

< PracidIMENTO! >

PYTANIA KONTROLNE:

1. Dokonaj pełnej transmutacji szafy w grzejnik.

2. Oblicz opór transmutanta w transmutacji krzesła w telewizor.
3. Oblicz szybkość transmutacji szafy w grzejnik.

TABLICE

STAŁA OPORU CRISTOFFA

Wartość C	Rodzaj transmutanta
0	Ciało nieożywione
0,5	Ciecz i gaz
2,5	Ciało żywe o niskiej złożoności tkankowej
4,5	Ciało żywe o wysokiej złożoności tkankowej
6,3	Człowiek

STAŁA ROTHERA

Wartość r	Grupa filogenetyczna
1,5	Transmutacja letalna
2	Transmutacja semi-letalna
3	Transmutacja witalna

SYMBOŁE RODZAJÓW TRANSMUTACJI

Symbol	Rodzaj transmutacji
Zw (Ia)	T. Zwiększająca międzyrzeczowa prosta
Zw (Ib)	T. Zwiększająca międzyrzeczowa złożona
Mt	Monotransmutacja
Pd	T. Podwójna
Mn	Transmutacja Zmniejszająca niemędzyrzeczowa
Zn	T. Zwiększająca niemędzyrzeczowa
Pl	Politransmutacja
Ol	T. Organiczna Ludzka
Ozm	T. Organiczna Zwierzęca Międzygatunkowa
Oz	T. Organiczna Zwierzęca
Nt	T. Naturalna
Pnt	Transmutacja pomnażająca żywa (organizmy żywe)
Zm	T. Zmniejszająca Międzyrzeczowa
Pn (Ib)	T. Pomnażająca martwa (razy 2)

Pn (II)	T. Pomnażająca martwa (razy 4)	
Mtc	Metamofomagia (zdolność zmiany 1. cechy)	
Am	Animizacja	
Or	T. Organiczna Roślinna	
St	T. Ożywieniowa	
Sc	T. Scalająca	
Ao	Azotransmutacja	
Bo	Breotransmutacja	
Eo	Egzotransmutacja	
Go	Geotransmutacja	
Ho	Hezotransmutacja	
Mo	Mezotransmutacja	
Ko	Kreotransmutacja	
Fo	Frezotransmutacja	
Lo	Laksotransmutacja	
Zo	Zeotransmutacja	
TxP	T. złożona podrzędnie	
TxR	T. złożona równorzędnie	
TxN	T. złożona nadrzędnie	
Tw	T. wolna	
Tpw	T. pół-wolna	
Tś	T. średnia	
Ts	T. szybka	
Tn	T. natychmiastowa	
%At	Transfiguracja atmosferyczna	
%K	Transfiguracja kształtna	
%M	Transfiguracja metryczna	
%A	Transfiguracja ambitna	
Ut	Uroki Transmutacyjne	
To	Tortura Transmutacji	
Kt	Klątwy Transmutacyjne	
Hs	Przemiana wilkołacza	
Pj	T. Powodująca Pojawienie	
Un	T. Powodująca Znikanie	
Lv	T. Ludzka	

Podczas tworzenia niniejszego podręcznika korzystałem z materiałów:
„Podręcznik do transmutacji” autorstwa Xeme'go Werdyena i Nicolasa Flamela
„Podręcznik do transmutacji dla klas 1-4” autorstwa Anny Lancaster
„Transmutacje 1” autorstwa Ydy McNarcissen.

Informuję również, że jakakolwiek próba kopiowania podręcznika bez mojej zgody jest niezgodna z prawem.